BLANKKI

Blanko ry:n pää-äänenkannattaja

№ 2/92

SUURI
KAKSI-
KIELISYYS-
NUMERO

DET STORA
TVÅ-
SPRÅK-
NUMRET

Nr 2/92

LÅNKKI

Blanka rys huvudröstatannare

PJ:N PALSTA
MATTI KANGAS

Aktiivisuus palkitaan !

Jälleen alkaa yksi lukukausi olla taaksejäänyttä aikaa. On siis aika katsoa taakseen ja katsoa, mitä on tullut tehtyä (ja mitä on jäänyt tekemättä). Kilta on toiminut aktiivisesti, kaikki pakolliset kuviot kuten kiltailta ja laskettelupäivä on pidetty, tulossa on ... **vappu**. Vapun riennot ovat osittain vielä avoinna, mutta suunnitelmia on paljon (autoonahtautumiskisa, Eden, kirkkovenesoutu).

Viime syksyiset edustajiston vaalit saivat huomaamaan todelliset mahdollisuutemme vaikuttaa. Hyvä vaalitulos ja yhteistyö teekkariyhdistyksen kanssa mahdollisti sen, että blankolaisia istuu nyt useissa luottamustehtävissä, kuten: ylioppilaskunnan hallituksessa, edustajistossa sekä opintotukilautakunnassa. Tehtäviä olisi ollut tarjolla enemmänkin - kumpa olisi ollut tekijöitäkin. Kaikissa näissä tehtävissä voidaan enemmän tai vähemmän auttaa ja tukea Blankon toimintaa.

Yksi tärkeimpiä työkenttiä on TOL:n laitosneuvosto, jossa hikoilevat Ilpo Karjalainen sekä Mika Rytkönen. Laitosneuvosto on paikka jolle voimme edustajiemme välityksellä esittää aloitteita uusista kursseista ym. Konkreettisena esimerkkinä tämän työn siemenistä on puhtaasti keskuudestamme lähtenyt ajatus UNIX-kurssista. Ajatus esiteltiin laitosneuvostossa, jonka jälkeen saimme valtuudet hioa ja muokata ko. kurssin sisällön haluamaksemme. Parhaassa tapauksessa kurssi alkaa jo tämän kevään kuluessa ja jatkuu syyslukukaudella.

Muuta aktiivisuutta. Pitkään jatkuneen keskustelun (kuuluuko Blankon perinteisiin hankkia haalareita vai ei) jälkeen päätettiin hankkia hienot kiltahaalarit. Keskustelijoita/sanojia löytyi jälleen useita, tekijöitä ei. Kovan ja uuvuttavan urakan jälkeen löytyi haalariprojektille kaksi tukijaa: Terveysvirasto sekä CCC.

Lopuksi:

Laitoksen henkilökunnalle: Kiitos opiskelijamyönteisyydestä.
Tietotekniikan liitolle: Kiitos tietokoneesta.
CCC Software Professionals: Kiitos pitkästä ja hedelmällisestä yhteistyöstä.
Terveysvirasto: Kiitos tuesta ja alkaneesta yhteistyöstä.

Sisälmykset:

	sivu
Pj:n palsta	2
Sisälmysluettelo	3
ATK-ammattilaisen henkilökuva	4-5
Blankolaiset Rukalla (by K.Salmela)	6-7
Piocomiehen lapsuus	8-9
Exc-92 saunailta	10-12
Kesäpukki-paperinukke	13
Kori keppanaa (by Timppa)	14-17
BlankoNews (by sompreero)	18
Vappukalenteri	19
Naistenliite	20-22
Sensuroitu kuva	23

Blankki - Blanko ry:n pää-äänenkannattaja:

Vastaava päätoimittaja:
Reijo Pentinmäki
(renny@rieska.oulu.fi)
Kuvat:
Markus Koskimies
Muu toimitus:
Koko Blankon hallitus
+monet muut aktiiviset henkilöt
(joiden viitseliäisyyttä arvostamme. KIITOS !)
Blankki -lehteä koskeva kritiikki etc. osoitteella
Joko Blanko@rieska.oulu.fi
tai Renny@rieska.oulu.fi
Postiosoite :
Blanko ry.
Tietojenkäsittelyopin laitos
Linnanmaa
90570 Oulu

Kaikenlainen tämän lehden juttujen ja kuvien lainaaminen ilman Blankkilehden lupaa kielletty. Että sikäli.

MATTI KANGAS

ATK-ammattilaisten henkilökuva

Huolestuneena nykyisestä lamasta, huonosta kesätyöpaikkatilanteesta ym. tulin ajatelleeksi mitkä mahtavatkaan olla tähän kaikkeen johtaneet syyt. Olisiko mahdollista, että esimerkiksi kesätyötilanne olisi vain ja ainoastaan meidän itse aiheuttamaamme - Eikö ammatillinen osaamisemme enää vastaakaan kovan, kylmän ja julman työelämän vaatimuksia. Tartuin asiaan ja selvitin tilanteen. Seuraavassa on lueteltuna suurimpien oululaisten ATK-yritysten näkemyksiä siitä, minkälaisia piirteitä ja ominaisuuksia todellisilla ATK-ammattilaisilla tulisi olla. Jotta totuus ei unohtuisi ja että säilyttäisimme ammattikuntaamme usein liitetyn elitistisyyden toteutin kyselyn englanniksi.

* Real Programmers arrive at work in time for lunch.
* A Real Programmer might or might not know his wife's name. He does, however, know the entire ASCII (or EBCDIC) code table.
* Real Programmers don't know how to cook. Grocery stores aren't open at three in the morning. Real Programmers survive on Twinkies and coffee.
*Real programmers don't write specs. Users should consider themselves lucky to get any programs at all and take what they get.
* Real programmers don't comment their code. If it was hard to write, it should be hard to read.
* Real programmers don't draw flowcharts. Flowcharts are, after all, the illiterate's form of documentation. Cavemen drew flowcharts; look how much it did for them.
* Real programmers don't read manuals. Reliance on a reference is a hallmark of the novice and the coward.
- Real programmers programs never work right the first time. But if you throw them on the machine they can be patched into working in only a few 30-hours debugging sessions.
- Real programmers never work 9 to 5. If any real programmers are around at 9 am, it's because they were up all night.
- Real programmers know better than the users what they need.
- Real programmers think structured programming is a communist plot.
- Real programmers don't use schedules. Schedules are for manager's toadies. Real programmers like to keep their manager in suspense.
- Real programmers think better when playing adventure.
- Real programmers don't use APL, unless the whole program can be written on one line.
* Real programmers don't like the team programming concept. Unless, of course, they are the Chief Programmer.
* Real programmers like vending machine popcorn. Coders pop it in the microwave oven. Real programmers use the heat given off by the cpu. They can tell what job is running just by listening to the rate of popping.
* Real Computer Scientists don't comment their code. The identifiers are so long they can't afford the disk space.
* Real Computer Scientists don't write the user interface, they merely argue about what they should look like.
* Real Computer Scientists don't program in assembler. They don't write in anything less portable than a number two pencil.

-Real Computer Scientists work from 5 pm to 9 am because that's the only time they can get the 8 megabytes of main memory they need to edit specs. (Real work starts around 2 am when enough MIPS are free for their dynamic systems).
* Real Computer Scientists find it hard to share 3081s when they are doing 'REAL' work.
* Real Computer Scientists only write specs for languages that might run on future hardware. Nobody trusts them to write specs for anything Homo Sapiens will ever be able to fit on a single planet.
* Real Computer Scientists like planning their own environments to use bit mapped graphics. Bit mapped graphics is great because no one can afford it, so their systems can be experimental.
* Real Software Engineers don't read dumps. They never generate them, and on the rare occasions that they come across them, they are vaguely amused.
* Real Software Engineers don't write applications programs, they implement algorithms. If someone has an application that the algorithm might help with, that's nice.
* Real Software Engineers don't debug programs, they verify correctness. This process doesn't necessarily involve executing anything on a computer.
* Real Software Engineers like C's structured constructs, but they are suspicious of it because they have heard that it lets you get "close to the machine."
* Real Software Engineers play tennis. In general, they don't like any sport that involves getting hot and sweaty and gross when out of range of a shower. (Thus mountain climbing is Right Out). They will occasionally wear their tennis togs to work, but only on very sunny days.
* Real Software Engineers aren't too happy about the existence of users, either. Users always seem to have the wrong idea about what the implementation and verification of algorithms is all about.
* Real Programmers don't play tennis, or any other sport that requires you to change clothes. Mountain climbing is OK, and Real Programmers wear their climbing boots to work in case a mountain should suddenly spring up in the middle of the machine room.
* Real Programmers know better than the users what they need.
* Real Programmers do it middle-out.
* At a party, the Real Programmers are the ones in the corner talking about operating system security and how to get around it.
* At a football game, the Real Programmer is the one comparing the plays against his simulations printed on 11 by 14 fanfold paper.
* At the beach, the Real Programmer is the one drawing flowcharts in the sand.
* A Real Programmer goes to discos to watch the light shows.
* At a funeral, the Real Programmer is the one saying "Poor George. And he almost had the sort routine working before the coronary."
* Real Programmers aren't afraid to use GOTOs.
* Real Programmers can write five page long DO loops without getting confused.
* Real Programmers like Arithmetic IF statements - they make the code more interesting.
* Real Programmers don't need comments -- the code is obvious.

Jokainen meistä katsokoon siis peiliin ja verratkoon näkemäänsä meille asetettuihin vaatimuksiin.

"Kaikkihan Ski Bistron tietävät
mutta missä pirussa ne rinteet ovat??"

eli

Blankon lasketteluretki Rukalle 13.3.91

Perjantai ja 13. päivä ei voi tuoda tullessaan mitään erinomaista, ajattelevat monet taikauskoiset. Kunnon TOLlilainen ei kuitenkaan akkojen puheesta välitä vaan tarmokkaasti väistellen väsymystä lähtee kuuden aikaan aamulla tien varteen odottelemaan bussikyytiä iloisessa porukassa. Monelle ensimmäinen järkytys olikin bussikyyti - odotetun luksusluokan linjapiilin sijaan Linnanmaan bussipysäkille ampaisi Koskilinjojen vanhimmasta päästä oleva rähjä. Reissuun oli kuitenkin lähdettävä. Välkkylän väki piiloutui kulkuneuvomme nähtyään ja paljasti piilonsa vasta pienen etsinnän jälkeen.. Menomatka sujui kohtalaisen rauhallisesti. Ensimmäinen pysähdys tehtiin Pudasjärvellä herättäen tapoihin kuuluen yleistä pahennusta. Taivalkosken jylhät mäet kiusasivat bussivanhusta siinä määrin että takapenkistä kuului epäilystä josko pelillä koskaan päästään perille asti. Viimein hieman ennen kymmentä saavuimme Rukalle, jossa meidät vastaanotti jäätävä tuuli ja tuisku. Osa porukasta turvautui perinteiseen tyyliin ja sivakoi murtomaalatuja; pääjoukko kuitenkin harrasti alppilajeja.

Porukka hajaantui välittömästi ja muutaman liu'un laskettuani ajattelin lähteä etsimään muita seurueen jäseniä. Rinteessä ei näkynyt juuri ketään tuttuja, joten suunnistin Ski Bistroon ja "suureksi yllätyksekseni" löysin sieltä kohtalaisen kokoisen blankolaisten kaartin olutlasien äärestä. Neuvoa-antavien jälkeen kierreltiin rinteitä suurta asiantuntemusta omaten läpi Saaruat, Pessarit, Vuosselit ja muut taianomaisilta kuullostavat paikat. Rinteitä oli paljon, joskaan kaikki hissit eivät olleet toiminnassa. Rinteellä oli kohtuullisen vähän laskettelijoita, joten siltä osin saimme olla rauhassa - jonoja ei ollut. Hotellin puoleisilla rinteillä oli jyrkänne, jolta osa miespuolisesta edustajistosta esitti suorastaan niemismäisiä B-tyylin hyppyjä suksin ja ilman suksia!

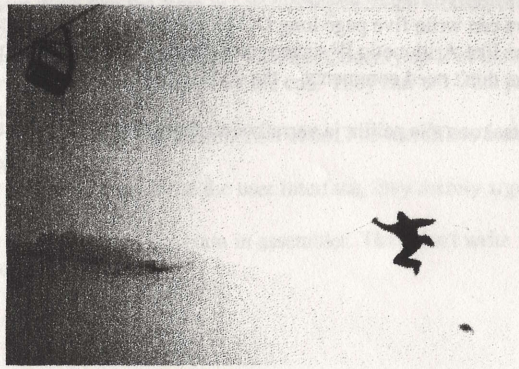

Iltapäivästä väki oli jo aika väsähtänyttä loputtomasta rinteiden kiertelystä ja Rukahotellin pubin kutsu voitti hyisen rinteen. Pubin musiikki ei kuitenkaan ollut vaativaan tasoomme sopivaa, joten jäsen Hole kävi ehdottamassa henkilökunnalle levyn vaihtoa saaden raikuvat aplodit paikallaolevalta yleisöltä. Kummallista, eikö Samuli Edelmann olekaan koko Suomen suosikki? Vihdoin tuli lähdön aika, ja iloinen joukkiomme marssi linja-autoon availemaan lämmikkeeksi ostettuja pullojaan. Paluumatkalla jotkut vielä bailasivat varovaisesti - päivän raskaus oli vaatinut kuitenkin veronsa ja jatkot jäivät varsin mitättömiksi. Saunan ja saunaoluen jälkeen uni maittoi rinnekanuunallekin.

Synergiapäivät Turussa 2.4.92

Taas kokoonnuttiin pitämään perinteisiä synergiapäiviä DataCityssä, mutta tällä kertaa oululaisosanotto jäi vaimeaksi, osittain ehkä samalle päivälle osuneen kiltaillan takia. Päivän ohjelma oli laadittu tiukaksi - aamukymmenestä aamuneljään kilpailtiin, pidettiin hauskaa ja maisteltiin kisajuomaa.. Ohjelmistossa oli mm. resiinarallia viereisen Kupittaan aseman sivuraiteella, keilailua sekä atk-kerhojen hallitusten kokous jossa keskusteltiin useista eri toimintamuodoista joilla on tarkoitus edelleen kehittää kerhojen välistä yhteistyötä. Esillä oli mm. kerhojen yhteinen excursio NUCC (Nordic University Computer Clubs(?)) - tapahtumaan Linköpingiin juhannuksen jälkeen, nic.funet.fi - tietokoneeseen suunniteltu koko maan kattava atk-kerhojen toimintakalenteri, Oulussa syksyllä pidettävät yhteistyöpäivät (joista allekirjoittanut ei osannut kommentoida muuta kuin että ne pidetään..) sekä muuta vapaamuotoista keskustelua aiheesta ja sen sivusta. Tämän, ja saunan jälkeen päästiinkin tapahtuman antoisimpaan osuuteen, AJK:lla (Mitähän se mahtoikaan tarkoittaa..) järjestettyihin Turvaseksibileisiin! Alkuillasta näytti siltä että iso halli jää tyhjäksi, mutta pelko oli turhaa - loppuillasta paikka oli kutakuinkin täysi. Omien juomien tuonti paikalle oli sallittua ja etukäteen ostetulla kortilla sai olutta teknoreivauksessa tulleen janon sammuttamiseen. Neljän aikoihin viimeisetkin pystyssäolijat ohjattiin sitten majoitukseen erään ylioppilaskylässä sijainneen kerrostalon pommisuojaan. Heti iltapäivällä alkoi taas uuvuttava paluumatka Ouluun; perjantai-illalla klo 23 aikaan olikin sitten hyvä aloittaa viikonlopunvietto..

PIOCOMIEHEN LAPSUUS, osa n+1, (n = 1).

Viime numerossa julkaistiin sarjamme ensimmäinen osa, joka oli samalla esittelyosa. Nyt pääsette mukaan varsinaiseen toimintaan. Olemme jälleen tutkineet salaista päiväkirjaa ja nyt julkaisemme sen tarinoita sen verran kuin haluamme. Itse asiassa emme tiedä vielä, kuinka paljon haluamme tällä kerralla julkaista. Toivottavasti se selviää tässä kirjoittamisen aikana.

Eräänä kauniina kesäpäivänä Piocomies oli leikkimässä pihamaalla. Hänen perheensä oli muuttanut maalle, jotta lapsi kasvaisi säntillisemmäksi ihmiseksi. Isäkin oli ryhtynyt tekemään töitä maanviljelijänä, tarkemmin sanoen karjan kasvattajana. Siispä jo pienestä pitäen sankarimme tiesi, että maito tulee lehmästä ja makkara sonnista. Lisäksi hän tiesi eläimien värit, vaikka maitopurkin kyljessä tietämätöntä viilataankin linssiin. Pihamaa oli suunnattoman suuri, siellä sopi tehdä yhtä sun toista. Piocomiehellä oli paljon kavereita, toiset olivat parempia ja toiset huonompia. Teemu ja Jaska ja Sakari olivat parhaat ja Enska ja Santeri ja Mosse huonoimmat.

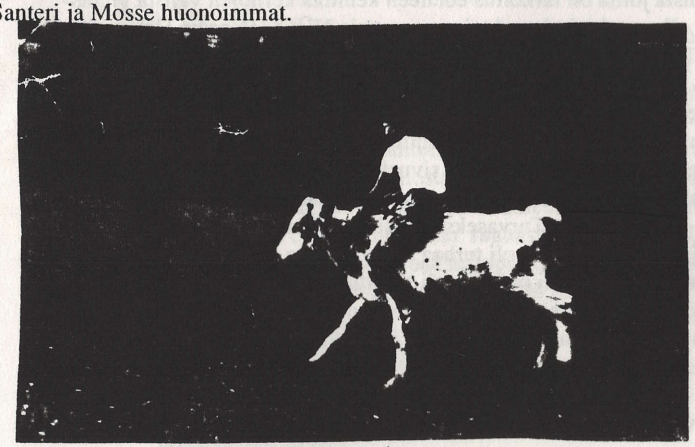

Kuvassa Piocomies varhais-puberteetti vuosinaan...

Tästä asetelmasta juontaakin juurensa eräs leikki, josta voitte nyt - hyvät ystävät, jotka olette edes tähän asti jaksaneet lukea juttuamme - lukea.

Pojat leikkivät rosvoa ja poliisia. Piocomies ja parhaat kamut olivat tietenkin poliiseja ja tuhmat pojat olivat rosvoja. Leikin idea oli yrittää ottaa kiinni vastapuolen immeisiä ja toisten piti yrittää sitten vapauttaa kiinni jääneet kaverit. Niinhän sitten pojat rupesivat leikkimään. Poliisit antoivat rosvoille etumatkaa laskemalla sataan silmät suljettuina. Sitten poliisit lähitvät etsimään. Piocomies juonikkaana miehenä otti johdon käsiinsä ja jakoi tehtävät. Porukka jaettiin neljään osaan (no ei heitä enemmän ollutkaan) ja jokainen lähti omaan suuntaansa. Aikaa kului ja Piocomies ihmetteli, kun ketään ei näkynyt. Sitten hän löysi Teemun ja Jaskan, mutta Sakarista ei näkynyt vilaustakaan. Yhdessä pojat lähtivät etsimään kadonnutta kaveriaan. He kolusivat kaikki mahdolliset paikat ja lopulta he löysivät koko rosvojoukon panttivankinaan Sakari. No eihän siinä vielä mitään, mutta kun rosvot olivat *hirttämässä* Sakaria. Hänen kätensä olivat sidotut selän taakse ja Mosse oli pujottanut "kiikun" Sakarin kaulaan. Poliisit tietenkin pelastivat kaverinsa Piocomiehen johdolla. Tämä oli Piocomiehen ensimmäinen sankariteko ja sen jälkeen niitä onkin sitten riittänyt.

Tämän opettavaisen tarinan jälkeen voisi ottaa vähän hauskemman, muttei yhtään vähemmän vaarallisen jutun päiväkirjasta. Pojat olivat käyneet hakemassa metsästä jousipyssytarpeet ja rakensivat itselleen jouset. Lisäksi he tietenkin vuolivat nuolia. Sitten ruvettiin ammuskelemaan. Kiltit pojat ampuivat maalitauluun ja tuhmat pojat ampuivat lintuja ja sonneja. No sonneja ei ammuttu jousipyssyllä, vaan hernepyssyllä; ja palleille tietenkin. Siitäkös sonnit riemastuivat. No ammuskelu jatkui ja tuhmurit keksitvät ruveta ampumaan toisiaan. Niinpä Santeri ampui Mosselta pipon päästä - Mossella oli pipo päässä kesät talvet - niin että hujahti. Piocomies ja kaverit sanoivat, että nyt tämä leikki loppui, mutta Santeri totesi vain, että eikö ollutkin hyvin ammuttu.

Onneksi paha saa aina palkkansa ja siksi laitammekin tähän loppuun tarinan, jossa paha saa palkkansa; tai ainakin yksi paha. Pojat olivat hippasta ja kuurupiiloa. He juoksentelivat ympäri Piocomiehen isän farmia. Yllättäen Enska huomsikin, että Teemu oli hänen perässään ja eteensä sen enempää katselematta hän lähti juoksemaan kasan päälle. Hän ei tiennyt,
että se oli navetan takana oleva paskakasa, jonka alareunat olivat kovat ja ylhäältä keskeltä se oli aivan pehmyt. Enska juoksi kasaa ylös ja liian myöhään hän huomasi vajoavansa sonninmunkkikasaan. Sinnepä Enska solahti niinkuin kuuma veitsi voihin tai..... . Kylläpä pojilla riitti nauramista ja pesemistä.

Tämä tästä tälläkertaa. Toivotaan tai sitten ei, että seuraava kerta tulee tai on tulematta. Jos se tulee, niin se tulee tasan sitten kun se tulee. Ja sehän tulee Blankkilehdessä ja reilusti yli puoli valtakuntaa.....

Exc92 sauna & muistelu (maistelu ?) ilta

Kuten kaikki tietänevät, oli tammikuussa suuri joukko blankkolaisia ulkomaanmatkalla suuressa lännessä (=Amerikka). Tämä samainen suurenmoinen joukkio keräsi rahaa yli odotusten ja oli kykenemätön käyttämään kaikkia keräämiään rahoja matkustamiseen, joten rahoille piti löytää törsäyskohde. Kammottavan pitkässä ja juoneltaan monimutkaisessa kokouksessa saimme lopulta päätettyä, että käymme saunassa, syömässä sekä totta kai myös juomassa. yhdeksäs kolmatta oli sitten tämä ihanainen päivä, jolloin juokkiomme törmäsi hotelli Rantasipiin.

1. Saapuminen Rantasipiin, ruoka että juoma

Olimme päättäneet, jokseenkin demokraattisesti, että sonnustautuisimme parhaimpiimme kunnioittaakseemme "ilmaisia" pöydänantimia. Varusteisiin kuului tummapuku sekä hengityksen ahdistin miehillä ja arvon leideillä vastaava feminiininen esiintymisasu. Rantasipin henkilökunta taisi kuitenkin nähdä sisällämme asuvan Piocosian ja ainakin respan suunnasta oli havaittavissa lieviä epäileviä katseita. Huolimatta hiukan "ei niin kotoisa olo"- tunteesta, suuntasimme täysin tyhjään ruokasaliin tuntien pientä epäilyä paikan kannattaavuudesta.

Istuttuamme alas päätimme kunnioittaa nykyisin jo edesmennyttä Adolf Mannerheimiä, joten kohotimme lasillisen jääkylmää juhlaryyppyä kohti janoista suuvärkkiämme. Reposteltuamme juomaa hetkisen ajan oli aika kypsä kuvuntäyttöön, jonka suoritimme käyttäen molempia käsiä, haarukkaa sekä veistä.
Ateriamme koostui puolikypsästä pippuripihvistä, ja laadukkaasta chateü-viinistä. Pihvin kunniaksi voidaan sanoa, että se oli sentään kuoliaaksi nuijittua, mutta hyvää. Kateellisuuden peri-synnin hyvin tuntien jätän näin tämän viinin ilman sen kummempia mainoksia. (Se oli hyvää.)

Entäpä sitten Aterian jälkeen, jatkuiko törsäys?
No totta kai !

2. Saapuminen saunaosastolle

Täysin vatsoin on huono ja sitäpaitsi vaarallista mennä saunaan että uimaan, joten käytimme luppoajan hyödylliseti; katsoimme valokuvia. Jaossa oli tsiljoona kuvaa Golden Gatesta, ääretön määrä vapaudenpatsaita ja muutama kuva poikkeavista alkuasukaista, jotka oli kuvattu paikallisessa viihde- ja tanssi- ravintolassa. Odotellessamme saunomisen alkua järjetimme tarjoilijoille pientä kuntoilua yläkerrassa

muuttelemalla tilaustamme muutamaan otteeseen. Tämä kaikki vain siksi, että myös tässä paikassa blankkolaiset tunnettaisiin toiset huomioon ottavina persoonoina. Kaikesta huolimatta tarjoilijoiden huumori kesti ja tarjoilu pelasi.

Kello kahdeksan ryntäsimme saunoihin. Olimme nimittäin varanneet koko saunaosaston kaksine saunoineen itsellemme. Tähän päätökseen ei niinkään vaikuttanut Jenkkilässä opittu kaksinaismoraali vaan painolastina mukana ollut suunaton tuhlaamisen pakko. Hetken saunottuamme nopeimmat ryntäsivät niin kutsuttuun porealtaaseen, josta olikin oiva näköala toiseen saunaan, tai siis niillä joilla oli joko hyvä näkökyky tai piilolinssit päässä. Hetken hurmion, tai siis niiden edellä mainittujen poikkeusyksilöiden hurmion jälkeen tämän toisen saunan käyttäjien keskuudessa havaittiin pieni näkösuojaongelma, vaan ketäpä se nyt niin haittasi, no ei ainakaan niitä, joilla on huono näkökyky ja jotka eivät omanneet piilolinssejä tai muitakaan optisia apuvälineitä, juuri sillä hetkellä istuessaan, siinä nimenomaisessa porealtaassa.

Uimaosasto vastasi kooltaan pienen kunnan yleistä uimahalllia, jos nyt pienissä kunnissa uimahalleja yleensä edes on. Poreallas oli meille näymä yhtä harvinainen herkku kuin banaani itäeurooppalaisille päätelleen siinä tulleessa ahtaanpaikan kammosta. Muutakin yhteistä itämaihin oli havaittavissa, jos nyt tarkemmin muistelee sitä useasti pukuhuoneessa piipahtanutta kaveria, jolla oli päällään valkoinen paita ja mustat housut, kaulassaan rupeli ja kädessään tarjotin.

Nautittuamme saunomisesta ja tarjoilusta jonkin aikaa huomasimme kauhean puutteen: suurin osa paikanpäällä olleista oli miehiä. Korjataksemme tämän puutteen kiskaisivat naisellisimmat miehiset jäsenemme kokovartalo kond. eiku uimapuvun päälleen, tosin kuitenkin miehiset tunnuselimensä säilyttäen. Säikähtäneenä yhtäkkiä heränneestä Drag showsta osa porukastamme lopetteli kylpemisen ja lähti ylakertaan nauttimaan hieman lisää virvoikkeita, jotka tunnetusti, ainakin silloin tällöin, maistuvat näin opiskelijapiireissä yhtä hyvin kuin puhdas vesi neekeri- kylässä.

Hurjimmat saunojat lopettelivat vasta kun kiuas oli jo kylmennyt ja ympyrän muotoisen saunan sydän ei enää sihissyt kivasti siihen vettä heitettäessä. Hurjimmat huhut vihjailevat, että saunassa olisi loppuajasta ollut kumpikin sukupuoli edustettuna, vaan utelijaille kertoisin, ettei kunnon blankkolainen ole niin tarkka sukupuolien välisistä eroista.

3. Entäpä sitten ?

Kysymykseen vastaisin, jotta juotiin, kuka enemmän, kuka vähän enemmän. Rantasipin kaljahanojen uhkaava sulkeutuminen pakotti ryhmämme suuntaamaan juomisemme Jumpru-nimiseen anniskelu- ravintolaan. Ja kuinka ollakkaan, jumprussa sattui olemaan ns. lauluilta, ja osa joukkiostamme suuntasi innostuksensa

suunaukomiseen kitara- ja pianosäestyksen tahdissa jalon juomisen sijaan. Ryhmämme kunnostautui lauluaarioissa, ainakin sen perusteella mitä tuttuja ääniä sattui kuulumaan sinne toiseen päähän kapakkia, missä toinen puolikas jäljelle jäänestä ryhmästämme keskitti voimansa korkeampaan kulttuuriin: teatteritaiteeseen, musiikkiin ja elokuviin, ja keskusteli niistä kiivaasti olutta juoden.

4. Yhteenveto

Rahat meni ja krapula tuli, eikä suuren suuri pihvi enää aamulla nälkää torjunut, joten herää kysymys oliko tämä suunnaton tuhlaus sittenkään niin viisasta, varsinkaan näin laman aikaan. Utelijoille vastisin:"Piruako siitä , pääasia että on hauskaa.".

- Seppo "Sepon Sepon Seppo " Heikkuri -

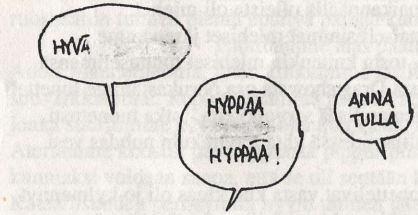

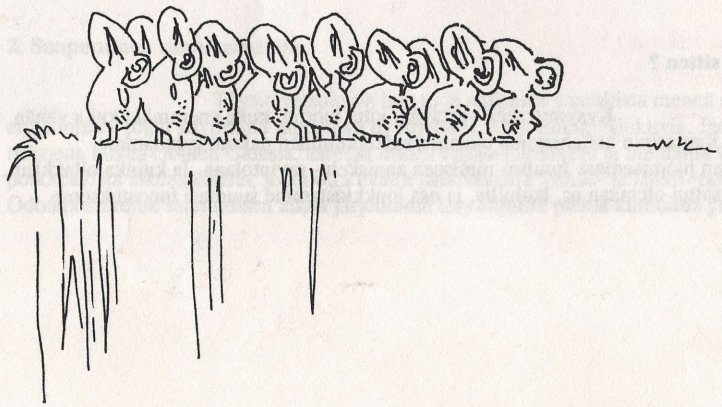

~ JA KOHTAHAN SAAPUU TAAS ~

• JOULU •

~ÄH EIKUN KESÄ. UNOHDA SIIS TEENAGE MUTANT FUCKING TURTLES -KOKOELMASI, LEIKKAA KESÄPUKKI™! ~

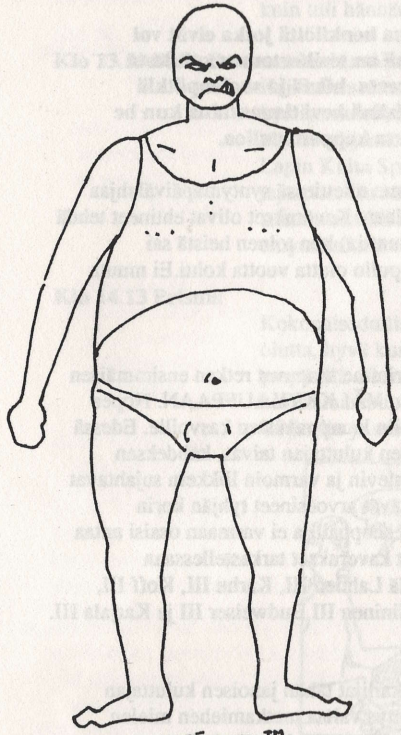

KESÄPUKKI™

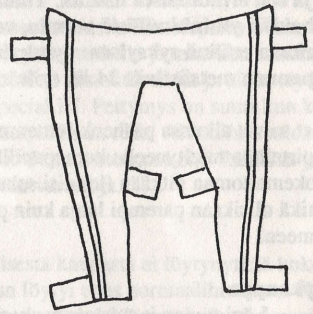

IHONMYÖTÄISET VERRYTTELYHOUSUT PYHÄKÄYTTÖÖN

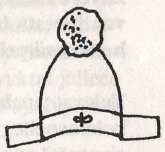

TIUKKA PIPO

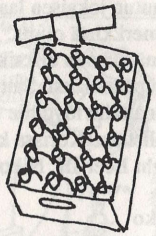

KALJAKORI

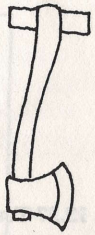

KIRVES KALJAKORIN SUOJELEMISEKSI

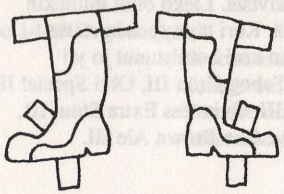

KUMISAAPPAAT PYHÄKÄYTTÖÖN

VÄRITÄ! VÄRITÄ! VÄRITÄ! VÄRITÄ! VÄRITÄ! VÄRITÄ!

LEIKKAA KUVAT ÄÄRIVIIVOJA PITKIN JA VARUSTA KESÄPUKKI™ (PIENI VINKKI: KESÄPUKKI™ ON OIKEAKÄTINEN!). SITTEN KESÄPUKKI™ ON VALMIS KOHTAAMAAN KESÄLLÄ UHKAAVAT VAARAT. HALUTESSASI VOIT KEKSIÄ KESÄPUKILLE™ LISÄVARUSTEITA: HYÖNTEISMYRKKYÄ, AURINKOVOIDETTA, KOKOVARTALOKONDOMIN, SATEENVARJON...

KORI KEPPANAA

(ELI KUINKA VAIKEAA VOIKAAN OLUTKORIN TÄYTTÖ OLLA)

Yleisesti tunnettu tosiasiahan on että on olemassa henkilöitä jotka eivät voi vastustaa olutta ja sen erinomaista makua. Tämä on tosikertomus kahdesta kaveruksesta ja heidän yli-inhimillisiä voimia, verta, hikeä ja suolenpätkiä vaatineesta taistelusta eräänä syksyisen myrskyisänä kevätlauantaina kun he henkensä peliin pannen metsästivät 24:ää erilaista keppanapulloa.

Tulevat tapahtumat saivat alkunsa päähenkilöittemme miettiessä syntymäpäivälahjaa kolmannelle ohrapirtelöön mieltyneelle kumppanilleen. Kaverukset olivat ehtineet tehdä aivotyötä ennenkokemattoman pitkään (jo viisi sekunttia) kun toinen heistä sai loistoajatuksen, mikä olisikaan parempi lahja kuin pullo olutta vuotta kohti.Ei muuta kuin tuumasta toimeen.

Klo 13.20 Välkkykauppa

Läpi tuulen ja tuiskun sankarimme saapuvat retken ensimmäisen etapin maaliin legendaariseen VÄLKKYKAUPPAAN. Nopea vilkaisu tuttuun kylmäkaappiin kumppanusten kasvoille. Edessä avautuu jokaisen laatutietoisen kuluttajan taivas, kahdeksan erimerkkistä olutta. Asiantuntevin ja varmoin liikkein sujahtavat nämä elämän eliksiiriä sisältävät arvoesineet tyhjän korin alkupääomaksi. Satunnainen shoppailija ei varmaan osaisi antaa arvoa tälle löydölle tuumivat kaverukset tarkastellessaan saalistaan. Korissa kimmeltää Lahden III, Karhu III, Koff III, Light Beer III, Nikolai III, Sininen III,Budweiser III ja Karjala III.

Klo 13.37 Torikadun Alko

Suurin toivein saapuvat seikkailijat tähän janoisen kuluttajan keitaaseen mutta suuri pettymys valtaa matkamiehen mielen kun hän näkee janojuomien valikoiman joka on kuihtunut vain haamuksi entisistä loiston päivistä. Liekö ollut muitakin asialleen omistautuneita liikkeellä. Kori täyttyy vain seitsemällä uudella tuotteella. No onhan kori komistunut jo yli puolen välin kun siihen lisätään Tubog Grön III, Olvi Special III, Amstel Beer III, Pilsner Urquell III, Guinness Extra Stout III, McEwan's Export Ale III ja Newcastle Brown Ale III.

Kassalle saavuttaessa valtaa matkamiehen mielen pelko, vastassa on kilometrien mittainen jono ja kello on jo 13.50. Nyt ovat hyvät neuvot tarpeen jos kaksikkomme aikoo ehtiä vielä Pakkahuoneenkadun erikoisvalikoima Alkoon! Kaverukset päätyvät hajautetun toiminnan malliin. Toinen jää seisomaan tuskastuttavan hitaasti etenevään jonoon ja samalla toinen ryntää kuin tuli hännän alla kohti Pakkahuoneenkatua ja pelastusta.

Klo 13.55 Pakkahuoneenkadun Alko

Kaikkensa antaneena kaatuu taisteluparin toinen osapuoli kynnysmatolle, ryömii tiskille ja mitä hän saakaan kuulla, taloa ollaan tyhjentämässä remontin tieltä ja ainut täydennys koriin on Lapin Kulta Special III. Pettymys on suuri kun kaverukset jälleen tapaavat. On hätäpalaretin aika. Aivoriihen tuloksena syntyy uusi taistelutaktiikka. Suunta otetaan kohti Raksilaa ja sen ehtymättömiä olutvarastoja.

Klo 14.13 Prisma

Kokonaisedullisesta kaupasta ei löytynytkää kokonaisedullista olutta, hyvä kun löytyi edes normaalihintaista. Korivuoren ympärillä aikansa pyörittyä löytyy vain yksi uusi pullo koristamaan upeasti kimaltelevaa koria. Ei muuta kuin Beck's Bier III koriin ja matka jatkuu taas.

Kuva 6: Mutta ryhti säilyy!

Klo 14.29 Citymarket

Orpona kiertää matkamiehen katse ympäri olutosastoa, yhtään uutta korin kaunistusta ei löydy. Pelko alkaa kalvaa mieltä. Tämäkö on niin uljaasti alkaneen korintäytön surkea loppu. Onko tullut aika heittää pyyhe kehään.

Klo 14.38 Eka-market

Onni hymyilee jälleen matkan vaivojen rasittamille korpisotureille. Uurteisille kasvoille leviää pieni hymyn virne kun katse tavoittaa janonsammutuskaluston sijaintipaikan. Silmiin osuu Sandels III, Vaakuna III ja Carlsberg III. Jälleen ilma alkaa kulkea keuhkoihin vapaasti ja elämä alkaa maistua elämältä,ei muuta kun okka takaisin kohti keskustaa ja isompaa pykälää päälle.

Klo 15.01 Hovihalli

Ennestään tuntematon taistelutanner vaatii hieman tiedustelua mutta silti oleellinen löytyy nopeasti. Kylmäkaapissa odottaa positiivinen yllätys Pripps Special Lager III jota tälläkertaa ei löytynyt edes Torikadun Alkosta vaikka sitä on siellä todistettavasti nähtykin.

Klo 15.17 Anttila

Onneksi kaikkein olennaisin on siirretty ainakin väliaikaisesti lähelle ulko-ovea ja kassoja. Hetken pyörinnän jälkeen silmiin osuu jälleen kerran ennen löytymätöntä ,Löwenbräu Hell III. Muutenkin liikkeen pirtelövalikoima tyydytti matkamiestä monipuolisuudellaan, tokihan aina parantamisen varaa on.

Klo 15.46 Linnahalli

Ei voi olla totta, ovi on kiinni ja pysyy vaikka sitä kuinka repisi. Käsi haroo hiuksia ja muutama voimasanakin kaikuu tyhjässä porttikongissa. Mielen kirkastaa kuitenkin muistikuva Tuiran varsin hyvät valikoimat omaavista kaupoista. Ja taas mennään...

Klo 16.14 Tuiran Tapuli

Tämmöiseen sokkeloonhan voisi eksyä jos olisi tullut maistettua jo korin antimia jotka yllättävää kyllä ovat säilyttäneet ruumiillisen koskemattomuutensa näinkin pitkään. Henkisten vammojen ja traumojen syvyyttä voi vain kuvitella niin janoisen tuijottavia katseita ne ovat osakseen saaneet. Kyllä olisi Kari Grandylle töitä. Entistä kovemmaksi käy paine jo löytyneitä pulloja kohtaan sillä uusia kohtalotovereita ei tällä kertaa tavattu, valikoima oli muutenkin pienoinen pettymys.

Klo 16.25 Soilikki

Länsirintamalta ei mitään uutta. Soilikissa ei onneksi ole samanlaisia Minotauruksen asuttavia sokkeloita kuin naapurissa ja valikoimakin on parempi mutta kuten jo todettiin, tyhjin käsin joutuu kaljakaravaani matkaansa jatkamaan.

Klo 16. 38 Tuiran Tenna

Jälleen alkaa mieliin hiipiä pieni epäilys tehtävän suorittamisen onnistumisesta. Kellon viisarit kiertävät kehää liiankin innokkaasti, tehokasta peliaikaa on jäljellä enää puolitoista tuntia kun Tennan ovi riuhtaistaan auki. Olennainen löytyy heti. Hetken kiertävät silmät koripinoja kunnes ne tavoittavat Hofbräuhaus III:sen. Ilo senkun kasvaa kun katse kääntyy kohti kassoja. Lapparin ja Karjalan välistä pilkottaa jotain niin tuttua ja jo aikoja sitten muualta kadonnutta, vaikka myyntiaikaa onkin vielä viikko jäljellä, Mallasjuoman Talviolut III. Tunne on sanoin kuvaamaton. Harvoin on näillä leveysasteilla nähty sellaista tuuletusta. Muut asiakkaat kääntävät päänsä ja henkilökunta on jo kutsumassa paikalle valkotakkisia. Vaivoin saadaan riittävä määrä valuuttaa lasketuksi myyjän käteen niin kova on onnen huuma. Pitkään tullaan Tuirassa muistamaan tuo ilonpäivä. Jälkipolvetkin tulevat vielä kuulemaan kerrostalojen väliin kimmahtelemaan jääneet riemunkiljahdukset.

Suuri on myös riemu kolmannen kaveruksen sisimmässä hänen nähdessään lahjan laadun. Tuskin uskonnollinen herätys voi koskaan saada ihmisen kasvot loistamaan niin kirkkaasti silkasta onnesta kuin minkä olut sai tuona ehtoona aikaan. Turhaa lienee mainita että se ilta, saapunut yö ja vielä seuraava aamukin kului hyvästä seurasta ja juomasta nauttien.

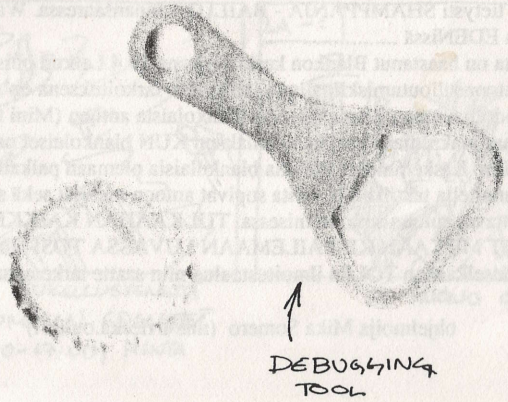

BlankoNews
(koko maailma yhdessä sivullisessa)

.... ja urheilua. Yliopiston kaukalopallo sarjassa koettiin suuri yllätys, kun Blankon joukkue odotuksista huolimatta jäi A-sarjassa viimeiseksi. Sarjan voittajaksi selviytyi Linnanmaa Luistin Seura, joka voitti loppuottelussa Linnanmaan Pallon 7 - 4. "Luotettavilta" tahoilta saamiemme tietojen mukaan Blankon joukkue tullaan ensi talvena näkemään entistä iskukykyisempänä (luultavasti) B-sarjassa, jossa se on ehdoton ennakkosuosikki (tietysti).
Sählysarjassa maineikas Blankon joukkue ei myöskään mahtunut mitalikolmikkoon, mutta ensi talvena tämäkin joukkue on luvannut parantaa sijoitustaan (huomattavasti). Hallijalkapallon B - sarjan ehdoton ennakkosuosikki Blanko ei selviytynyt jatkoon voitettuaan yhden ottelun ylivoimaisesti ja hävittyään kolme tasaväkistä ottelua nuikasti. Viimeisessä ottelussa Blankon joukkuetta uhattiin jopa protestilla sen käytettyä muutamia ulkomaalaisia vahvistuksia. Ensi talvena joukkueen tarkoituksena on kerätä entistä suurempi pelaaja määrä, jotta tällaisilta protesteilta vältytään. SIIS kaikki kiinnostuneet mukaan kun sarja seuraavan kerran alkaa...
.... kotimaasta. Blankon perinteinen killtailta järjestettiin 1. huhtikuuta. Illan vietto alkoi jo keskipäivän paikkeilla (viimeistään) ja päivän ravitsemusliike kierroksen ja muutamien ns. harjoitusten jälkeen (osa jo houkan väsähtäneenä) siirryttiin viettämään iltaa 45 specialin alakertaan. Päivällä parhaiten menestynyt ryhmä nimeltään VANHAT AKTIT palkittiin ruhtinaallisesti. Tämä neljästä mieshenkilöstä koostunut ryhmä voitti toiseksi sijoittuneen kolmihenkisen ensimmäisen vuosikurssin tyttö ryhmän , nimeltään Eihän Me Mitään Nimee Tarvita, vain neljällä maapisteellä. Tyttö ryhmän eräälle nimeltä mainitsemattomalle SARIlle annettakoon kunnia maininta päivän suorituksista H Y V Ä T Y T Ö T !!! Illalla esiintyi luultavasti myös Bad Sector niminen laulu- ja soitin yhtye ..... Myöhemmin yöllä osa porukasta väsähti ja suuntasi kulkunsa kotiin kun loput tästä iloisesta joukosta suuntasi kulkunsa kohti Vaakunaa, joka tunnettanee myös nimellä Rantabaari, jossa illan vietto jatkui aina aamutunneille saakka.....
.... tulossa. WAPPU lähestyy !! TOLlin opiskelijatkin, kun vihdoin ja viimein ovat saamassa haalarit (toivottavasti ennen kyseistä juhlaa), odottavat vappua hartaasti päästäkseen esittelemään näitä vaate riepuja myös suurelle yleisölle.... Varokaa teekkarit Blankolaisten lahkeiden metsästys ALKAA.....Muusta Wapun ohjelmasta: Wappunahan on perinteisesti luvassa hulvattoman hauskaa ryömistä letkun puistossa, uima harjoituksia Laaniojassa sekä tietysti SHAMPPANJA - BAILUT Linnansaaressa. Wapunpäivänä on toipumistilaisuun EDENissä .....
Koneteekkari kilta on haastanut Blankon keskiviikkona 29.4 Letkun puistossa järjestettävään autoonsulloutumiskilpailuun. Kilpailun tarkoituksena on saada mahtumaan mahdollisimman monta (pientä) blankolaista autoon (Mini tai vastaava). Kilta on lupautunut maksamaan osallisumismaksun KUN blankolaiset osallistuvat (voittavat) kilpailun. Käskemmekin kaikkia blankolaisia olemaan paikalla hyvissä ajoin, jotta saamme suunnitella taktiikan ja valita sopivat autoon menijät sekä sellaiset isohkot henkilöt jotka auttavat autoon sulloutumisessa. TULKAAHAN KAIKKI BLANKOLAISET MUKAAN KILPAILEMAAN LUVASSA TOSI HYVÄT PALKINNOT.Katselkaahan TOLlin ilmoitustaulua niin saatte tarkempaa tietoa Blankon Wapun vietosta .

ohjelmoija Mika Somero (mis@rieska.oulu.fi)

VAPPUKALENTERI

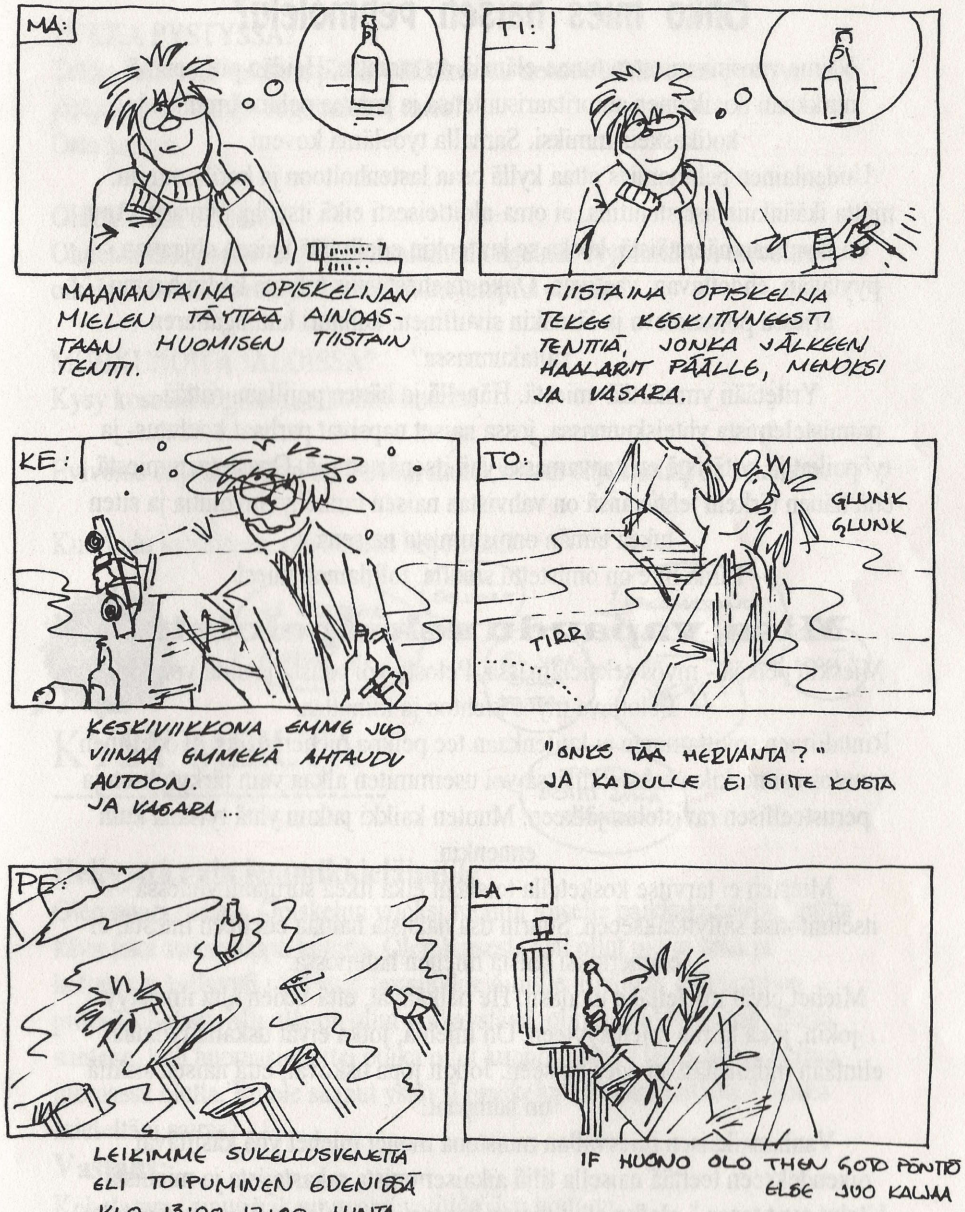

Naistenliite

Onko mies naisen pehmolelu?

Viime vuosina miesten tunne-elämää on rassattu. Heidän piti heittää nurkkaan ikiaikainen autoritaarisuutensa ja kasvaa pehmeämmiksi ja kotikeskeisimmiksi. Samalla työelämä koveni.

Uudenlainen pehmomies ottaa kyllä osaa lastenhoitoon ja kotihommiin, mutta ikäänkuin assistenttina, ei oma-aloitteisesti eikä itseohjautuvasti. Apu on tavallaan näennäistä, koska se kuitenkin edellyttää naisen ohjaavan, pyytävän, ehdottavan, vaativan. Onko miehestä siis tulossa kodin haamu, arjessa poissaoleva ja läsnäkin sivullinen, kuhnuri kuningattaren valtakunnassa?

Yritetään ymmärtää miestä. Hänellä ja hänen pojillaan riittää ponnistelemista yhteiskunnassa, jossa naiset napsivat parhaat koulutus- ja työpaikat ja tyttäristä on kasvamassa yhä itsenäisempiä. Opastetaan miestä, että hänen tärkein tehtävänsä on vahvistaa naisen tunnehyvinvointia ja siten tukea tämän onnistumista naisena.

Tämä liite on omistettu sinulle, tollilainen mies!

Mies, vapaudu seksipeloista!

Mieskin pelkää - myös seksielämässä. Pelosta voi päästä ja siitä voi oppia. Pelottava myös kiehtoo ja kiihottaa.

Rintaliivien sovittaminen ei kuitenkaan tee pelkoa pienemmäksi. Todellinen muutos esimerkiksi seksielämässä voi useimmiten alkaa vain järkytyksen ja perusteellisen ravistelun jälkeen. Muuten kaikki jatkuu yhtä tylsänä kuin ennenkin.

Miesten ei tarvitse kosketella toisiaan eikä itkeä surujaan yhdessä itsetuntonsa säilyttääkseeen. Suurin osa naisista haluaa edelleen miestä, ei esimerkiksi naista miehen hahmossa.

Miehet eivät mielellään ui alasti. He pelkäävät, että veden alta ilmestyy jokin, joka tarraa miehisyyteen. On miehiä, jotka eivät uskalla työntää elintään mihinkään, ei edes naiseen. Jotkut jopa uskovat, että naisen sisällä on hampaat!

Vanhanaikaisen miesvallan muistona monet miehet yhä käsittävät oikeudekseen teettää naisella tiliä aikaisemmista rakastajista ja miehistä. Utelut ovat tasoa " oletko ollut kissan kanssa ja jos olet, milloin ja montako kertaa, entä pelikaanin? Neekerin? MISSÄ!"

Mies, entä jos häpäiset itsesi? Aiheellinen pelko.Valitamme, emme voi auttaa.

TUKKA PYSTYSSÄ?
Tukka retkottaa velttona pitkin päälakea tai nousee sähköisenä pystyyn kuin jöröjukalla. Tuttuja ongelmiako, mies?
Osta kampa.

OHUET RIPSETKÖ?
Ohuet silmäripset ovat perisuomalainen ongelma. Nyt niitä voi turvottaa oikein kaksitehoisesti. Risiiniöljyä molempiin silmiin!

MUHKUROITA JALOISSA?
Kysy kosmetologiltasi selluliitti-imuria!

Evivesse ohjelmoi ihosi uudelleen, mutta vatsan ohjelmointi on sekaisin.

Kuoriudu kevääseen, ole iloinen linjoistasi!

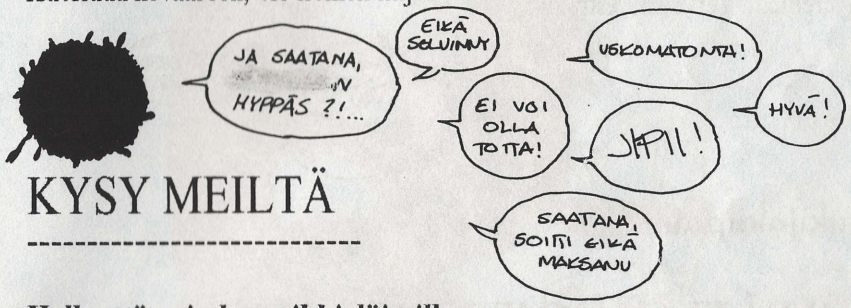

KYSY MEILTÄ

Hellyyttä vain lemmikkieläimille

Olen nuori nainen. Opiskelun vuoksi muutin toiselle paikkakunnalle, mutta käyn joka viikonloppu kotona. Olen lapsesta asti ollut ujo ja arka ja kotonakin hellyyttä riitti vain lemmikkieläimille. Epäilen, että isäni on piiloalkoholisti. Minulla on ollut poikaystävä, olimme kihloissakin. Purin suhteen, kun huomasin, ettei poika ollut kunnollinen. Yllätin hänet kerran juomassa olutta. En ole saanut ystäviä opiskelupaikkakunnallani. Olenko mieleltäni sairas?

Vastaus:

Kehotamme sinua hakeutumaan välittömästi hoitoon.
Opiskelupaikkakunnallasi on hyvä mielentrveystoimisto. Lääkehoitoa kannattaa harkita vakavasti.

Rakastun ja hylkään

Olen 20-vuotias opiskelijatyttö. Rakastun päätäpahkaa johonkin teekkariin ja kun olen ollut hänen kanssaan muutaman tunnin, joskus jopa yhden yön, hän ei kiinnosta minua enää. Silloin kiinnostun jostain toisesta teekkarista ja lopetan edellisen suhteen. Mistä tämä johtuu?

Ongelmani kuulostaa ehkä pieneltä, mutta minulle se on paha, sillä oikeastaan en edes pidä teekkareista. Oikkarit olisivat lähempänä sydäntäni, mutta he eivät näy tänne. Mitä teen?

Vastaus:

Suosittelemme paikkakunnan vaihtoa: Rovaniemi, Turku tai Helsinki.

RUUSU LUKIJALTA

Tämä on suurenmoinen palsta, josta on ollut valtavasti hyötyä minulle ja kavereilleni. Terveisin Astrid.

Lukijakilpailu

LÖYDÄ ELÄMÄMME TEEKKARIT

Toimita ehdokkaasi palautusosoitteineen tollin käytävälle vappuun mennessä. Testaamme ehdokkaat yksityiskohtaisesti ja palkitsemme voittajat.

HUOM! Voittajia ei palauteta.

Lisätietoja ei saa.

HUOMIO !

Blankkilehden toimitus sai vastaanottaa kritiikkiä edellisen numeron sarjakuvan tiimoilta.Puolesta 407 kpl, vastaan 1 kpl. Joten olemme valittajamme iloksi (joka muuten oli Affe) sensuroineet viereisen kuvan.

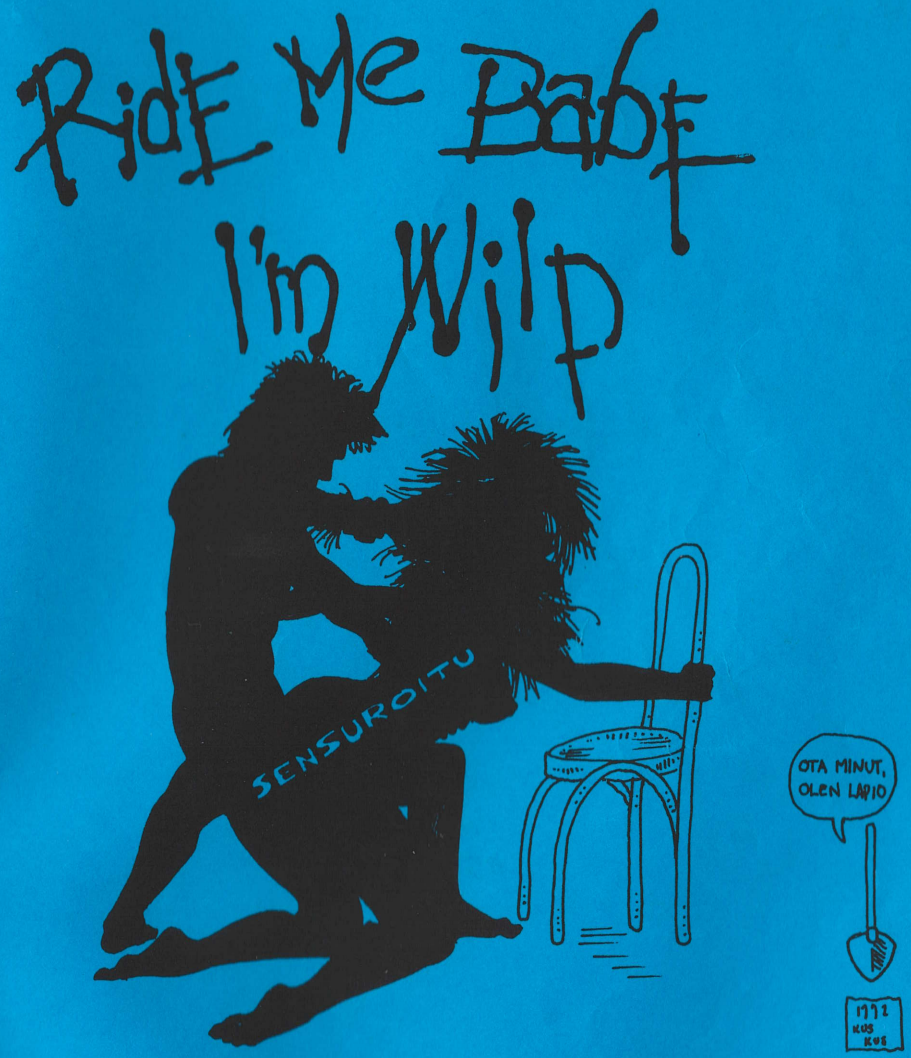

Det är slut nu
Vaxla inte på skivor

Lehti loppuu tähän
Älä käännä enää sivuja

Ingen busförbindelse till Jakobstad

KÄÄNNÄ ->